

Braziliaanse groet - 2007

Beste familieleden, vrienden, sympathisanten,

Het jaar 2006 staat en stond in het teken van het kapitteljaar, van het feest- en jubeljaar omwille van 40 jaar Brazilië en van het gouden jubileumfeest van Zuster Agnes De Sloover. We laten u graag delen in deze feestelijke en deugddoende momenten en nemen u eerst mee naar een pre-kapittel dat doorging in Brazilië van 14 februari tot 28 februari 2006.

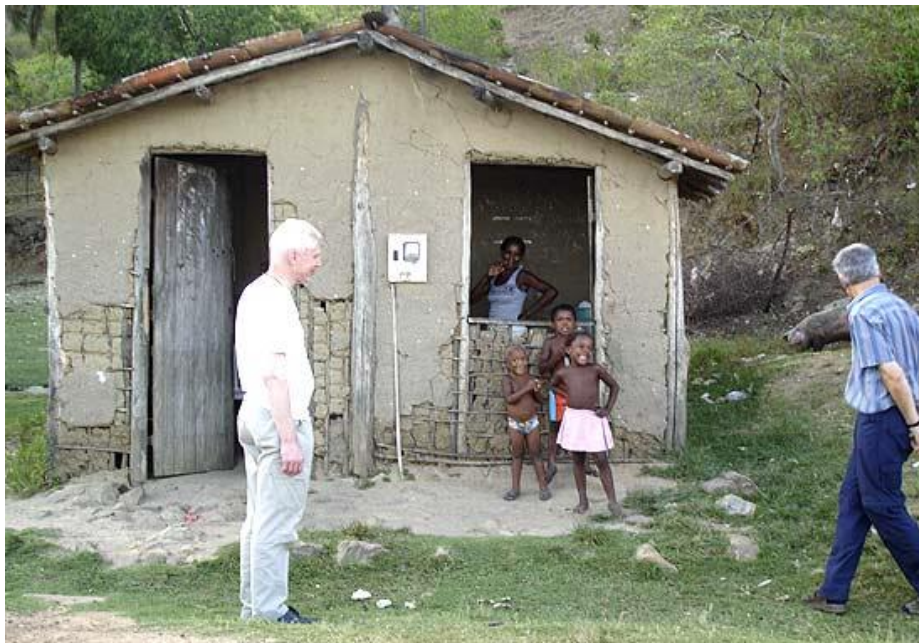
In onze leefregel, verwijzend naar de Augustijnse brief 138, 1-2 staat geschreven: "*God weet wat elk moment van de geschiedenis nodig heeft; Hij weet wat Hij moet geven, toevoegen, wegnemen, uitvegen, versterken, verminderen. Hij die gelijktijdig Schepper en Leider is van de dingen die veranderen*". God blijft een droom hebben over de Congregatie die sinds 18 oktober 645 jaar bestaat en ook wij blijven "**op zoek gaan naar wegen om onze dromen waar te maken**". Stap voor stap langs pre-kapitteldagen in Brugge, Veurne en Brazilië gingen we doorheen het jaar vertrouwd met het kapittel tegemoet dat doorging van 30 augustus tot 6 september 2006 in de abdij van Zevenkerken.

Dagelijks werd er gebeden om het licht van de H. Geest om:

- **De gave van raad:** Kom H. Geest, dat wij goede keuzes mogen maken.
- **De gave van sterkte:** Kom H. Geest, dat we volhouden het goede te doen.
- **De gave van geloof:** Kom H. Geest, versterk ons vertrouwen.
- **De gave van inzicht:** Kom H. Geest, maak helder wat duister voor ons is.
- **De gave van wijsheid:** Kom H. Geest, laat ons groeien in wijsheid.
- **De gave van liefde:** Kom H. Geest, wij willen U en onze medemensen liefhebben.
- **De gave van ontzag voor God:** Kom H. Geest, beweeg ons.

Theo Strous - de moderator van het kapittel -, E.H Antoon Wullepit - visitator van de religieuzen van het Bisdom Brugge - en ik, Zr. Christine Everaere, trokken van 14 tot 28 februari 2006 naar Salvador de Bahia in Brazilië.

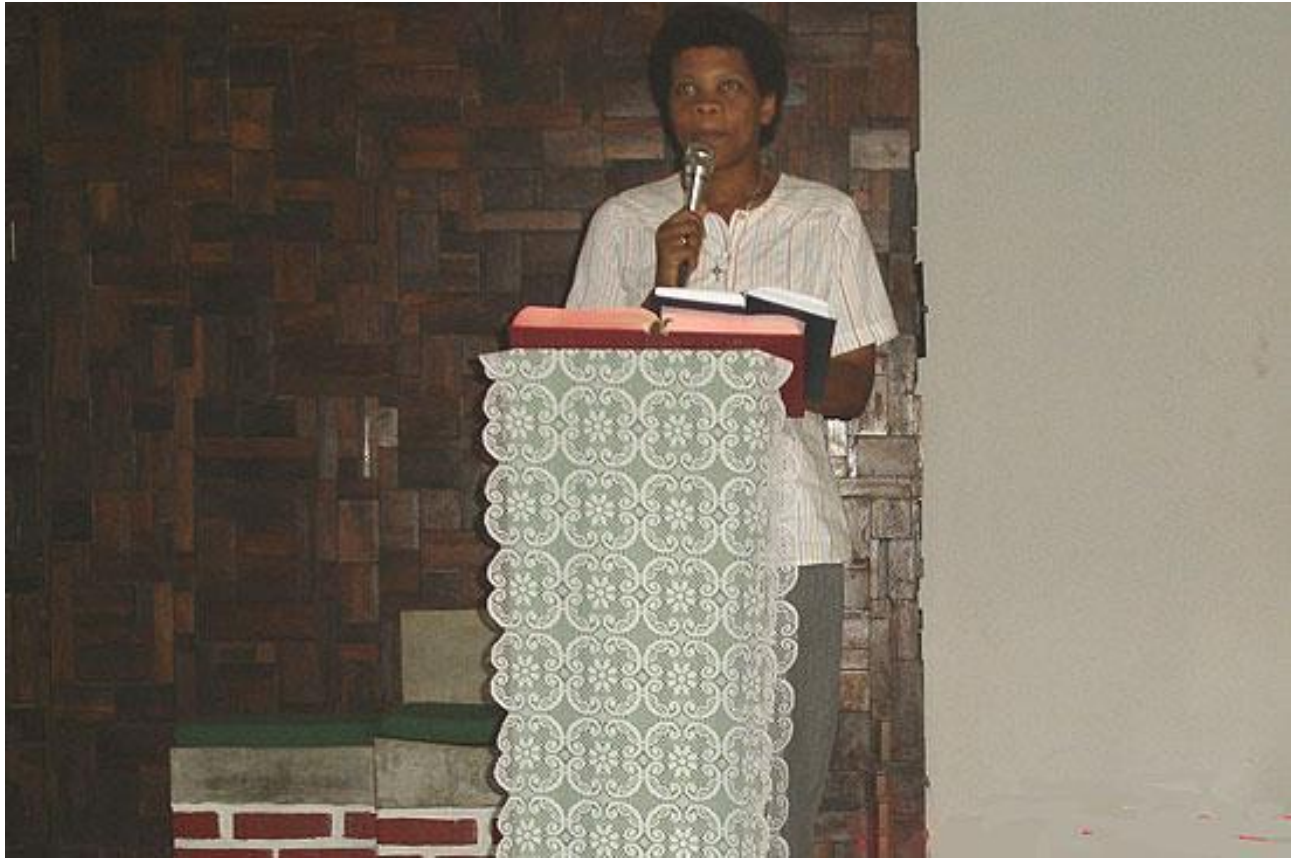
We werden er hartelijk onthaald in de verschillende gemeenschappen waar we met de zusters mee op tocht gingen naar hun taken en pastorale werkzaamheden. We mochten luisteren naar hun persoonlijke en gemeenschappelijke wensen, noden, verlangens, verzuchtingen.

We legden ook contacten met heel wat andere mensen zoals Padre Maurício, Padre Reginaldo van Maragojipe, Mgr. De Witte van Ruy Barbosa, Dom Dominique hulpbisschop van Salvador, Benoni Leys van Disop en de priesters van ons bisdom: Michel Ramon en Jan Vanden Hove. Marc Decuypere, die ook in Salvador werkzaam is, konden we spijtig genoeg niet ontmoeten.

Het eigenlijke pre-kapittel ging dan door in Dom Amando te Salvador, waar Zr. Ângela, als Regionale Overste, ook iedereen verwelkomde.

De zaal was er op voorhand mooi versierd en de zusters hadden heel wat voorbereidend werk gedaan: voorbereiding van de liturgie, het opstellen van een zangboekje,

het maken van een kapittelkaars door Zr. Joêmia, die elke dag door iemand anders werd aangestoken. Het was een proficiat waard.

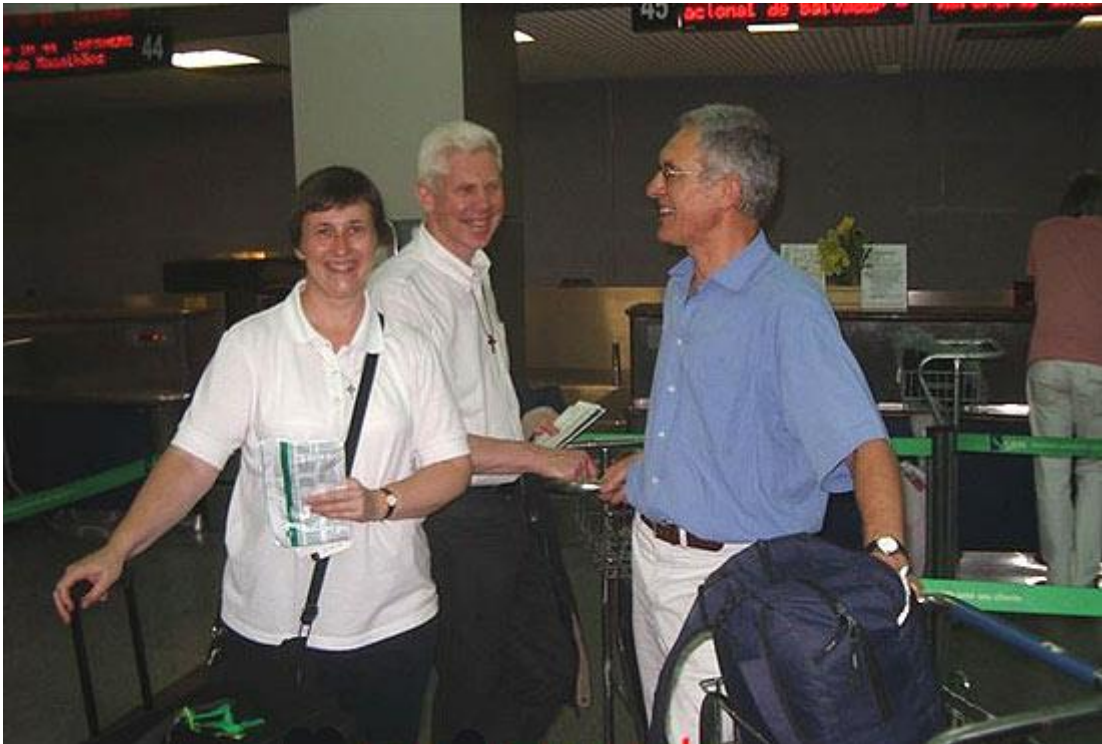
In de Eucharistieviering, ter opening van het pre-kapittel, preekte Padre Antônio (Antoon Wullepit) over de mens die de ander nodig heeft om zelf te groeien. Brood heeft zout nodig om te smaken en gedurende deze dagen bracht hij geregeld een mooi, diepgaand, bezinnend verhaal dat de zusters zeker zullen onthouden en in hun hart bewaren. We deden beroep op elkaar om het pre-kapittel tot een geslaagde bijeenkomst te maken ter voorbereiding van het eigenlijke kapittel dat zich bezig houdt met:

- **het verleden van de congregatie**
- **het heden in de congregatie**
- **de toekomst van de congregatie**
- **de bronnen van de congregatie en hun betekenis NU.**

Onder de deskundige begeleiding van Theo Strous en met de hulp van de goede tolk Frans Verhelle, dachten we dus samen (in de grote of in kleine groepen) in een open, hartelijke en betrokken sfeer na, over het charisma van de Zwartzusters in Brazilië. Tussendoor werden er, onder muzikale begeleiding, heel wat geanimeerde liederen gezongen.

We hebben een evaluatie gehouden over de werkzaamheden van de voorbije jaren en wat de zusters daarin bereikt hebben voor zichzelf en voor de mensen voor wie en met wie ze in Brazilië werken. Tevens hebben we nagedacht over de zending in de komende jaren en over de vorming die de zusters nodig hebben om nieuwe taken op zich te nemen en de kwaliteit in de zorg voor de armen te verbeteren. Het was een gevuld programma, maar deugddoend en bevrijdend, waarin we "***op zoek gingen naar wegen om onze dromen waar te maken***".

Op 28 februari werden we dan ook hartelijk uitgezwaaid door de zusters die we hoopvol en vertrouwwol, maar met veel werk ter voorbereiding van het kapittel, hebben achtergelaten. Het goede zaad is gezaaid en nu mag Hij er de wasdom aan geven.

Uw
boodschap
dragen wij
HEER
door
de wereld
wijd!

Op 14 juni kwam Zr. Agnes voor drie maanden naar huis voor haar welverdiende vakantie met daarbij een reis naar Lourdes. Een halve eeuw geleden, verwachtingsvol, dromend van de verre horizons, scheepte ze samen met Zr. Luciana Blondeel op 14 juli 1966, in voor 3 weken op de boot om de Atlantische oceaan over te steken, richting Brazilië. Nu is zij daar reeds 40 jaar bij de arme bevolking van Bahia, in de buitenwijken van Salvador.

De gouden jubileumviering van Zr. Agnes ging door in de Sint-Martinuskerk in Loppem, op zondag 20 augustus om 10u30. Tijdens deze viering sprak Mgr. Vanneste, directeur van de Zwartzusters, de homilie uit.

De viering eindigde met de hymne van de Zwartzusters. De klanken galmden doorheen het kerkgebouw. Dank aan de Braziliaanse kapitulanten en enkele Vlaamse zusters.

Het eigenlijke kapittel startte in de gastvrije abdij van Zevenkerken te Loppem op 30 augustus en eindigde op 6 september 2006. De Algemeen Overste opende het kapittel om 9u00 tijdens de Eucharistieviering voorgedaan door E.H Antoon Wullepit en de Norbertijn Pater Augustinus Damen. Het Licht van de H. Geest werd er met aandrang afgesmeekt.

We kwamen daarna samen in een mooi versierd lokaal op de tweede verdieping waar de symbolen van Vlaanderen en Brazilië uitgestald stonden, de kapittelkaars in het midden van de zaal prijkte, nog lege witte flappen stonden te wachten op de zwarte lettertekens, de micro's geïnstalleerd werden, de naamkaartjes uitnodigend iedereen zijn plaats aanduiden, het gebed voorbereid door Zr. Rosette, klaar lag. Vóór elk bezinningsmoment werd de kapittelkaars door één van de kapitulanten aangestoken.

Het waren boeiende maar vermoeiende dagen waarin van gedachten werd gewisseld rond tal van thema's waaronder:

- Het charisma, het fundament van ons leven en werken en de identiteit van de Congregatie van de Zwartzusters.
- Het zorg dragen voor de ouderwordende en zorgbehoevende zusters
- Het gebeds- en gemeenschapsleven van de zusters
- De zendingsopdracht van onze Congregatie en van onze zusters, ook vertrekkende vanuit de charismatekst.
- De samenwerking met leken en met andere Congregaties
- Maar vooral werd er veel aandacht geschonken aan de vragen en de aandachtspunten van Brazilië. Wat zijn de tekenen van de tijd, wat zijn de noden, wat is de Zwarte Pest nu? Wat kunnen de Zwartzusters nu betekenen en welke vorming hebben ze daarvoor nodig.

Onze kapittelwerking werd gedragen en gesteund door het gebed van alle zusters hier en in Brazilië, alsook door vrienden en bekenden, waarvoor onze dank.

In het Missio-boekje van dit jaar staat de volgende tekst:

*Een jongeman had een droom:
Hij ging een winkel binnen.
Achter de toonbank zag hij een engel.
Haastig vroeg hij hem:
"Wat verkoopt u, mijnheer?"
"Alles, wat u maar wilt",
Antwoordde de engel vriendelijk.
De jongeman zei:
"Dan zou ik graag hebben;
het einde van de oorlog in heel de wereld,
meer bereidwilligheid om met elkaar te overleggen,
aandacht voor de kleinen en de zwakken..."
De engel onderbrak hem en zei:
"Verontschuldig me, jongeman,
u hebt mij verkeerd begrepen.
We verkopen hier geen vruchten,
we verkopen hier alleen zadjes..."*

Tijdens het kapittel kregen we heel wat zadjes mee om kwistig uit te zaaien. Mogen ze goede vruchten voortbrengen voor de Congregatie hier en in Brazilië en voor de mensen die we mogen ontmoeten. De Braziliaanse zusters gaan in hun land het charisma, dat besproken werd tijdens het kapittel, waar maken ten dienste van de armen. Ze vertrokken met de boodschap:

*Ga nu maar de weg op,
maak uw zending waar,
vertrouw op uzelf,
vertrouw op Gods Geest,
vertrouw op de steun, kennis, ervaringen en wijze raad van hen die
u begeleiden
vertrouw U toe aan het nieuwe
en geloof dat de steppe zal bloeien.
Wees maar niet bang, want Hij is met ons alle dagen
en Hij zegt: "Zie Ik zal iets nieuws beginnen".*

Op zondag 22 oktober 2006 ging dan het mooie jubelfeest door te Brazilië waarvan Zr. Agnes het volgende schrijft:

Beste vrienden,

Heel vroeg in de morgen wist iedereen in São Gonçalo dat het vandaag 22 oktober een speciale dag zou zijn. In de voormiddag was iedereen al op de been om de kerk zo schoon mogelijk te maken en op een gegeven moment mocht ik niet meer in de kerk komen. Pas als alles klaar was mocht ik hun werk bewonderen. Elke bloem, scheen een teken te zijn van hun grote waardering en dankbaarheid. Er prijkte een mooie tekst op de muur: "*Parabéns Ir. Inès*", (= Proficiat Zuster Agnes). Vuurwerk kondigde de feestelijkheden aan.

Gedurende de hele maand gingen er in de vele gemeenschappen, waar ik eens werkzaam was, feestelijke bijeenkomsten door waarin men een overzicht, een film gaf over het verleden, een echte dankhymne! Alles maakte een diepe indruk op mij. De opening gebeurde in het parochiaal centrum "*Amarante*" waar een muziekkorps en een jong koppel mij verwelkomde en onmiddellijk luidde de fanfare het feest in. Onder de paraplu, door een zacht fris regentje, trokken we om 16u10 op naar de hoofdkerk van São Gonçalo.

De priesters en de nieuwe jongste bisschop van de wereld, Dom Gregório Paixão, O.S.B., hier op foto, kwamen samen in de oudere kerk waar alles eens begon. Daarna trok de indrukwekkende processie gevormd door de bisschop, tien priesters, vier diakens en vijftien zusters, naar de kerk. Het was moeilijk om door de menigte een weg te banen. Wat een enthousiasme! Onmiddellijk zong men uit volle borst het intredelied. Meer volk kon er onmogelijk aanwezig zijn.

Gedurende zeker 15 minuten sprak Padre Maurício een grote lofzang uit. Elk lied, elke opvoering was een vertolking van wat men wilde zeggen en er soms geen kans toe kreeg. Tijdens de offerstoet bracht men een paar versleten sandalen aan. Er kwamen mensen van de naaischool, de manicureles, de computerles, de moederclub. Een moeder droeg een emmer water op het hoofd als herinnering aan de honderden waterfilters die wij bezorgden. En als geschenk kregen we ook een schaal met tropische vruchten. Na de vernieuwing van mijn geloften weerklonk er een applaus. Ook mijn geliefd lied werd gezongen : "*De alegria vibrei no Senhor*".

Gans de Eucharistieviering was één danklied!!! Een jubelende massa zoals je dat enkel in Brazilië kent. Iedereen was uiterst tevreden. Beter en mooier kon het niet! Dat is ook dank zij al wat moeilijk, pijnlijk en hard was gedurende die 40 jaren, dat er nu zoveel vreugde heerst, want op deze momenten was Jezus onze houvast en kracht om ook nu nog met vreugde verder te stappen.

Vertrouwvol en hoopvol gaan we verder op stap.

De Braziliaanse zusters, de zusters in Brazilië en Vlaanderen danken U van harte voor uw milde steun, meelevens en sympathie met de missie- en ontwikkelingswerking in Brazilië. **DANK** ook namens allen die door uw milde bijdrage een computercursus, cursus voor kapster en naaicursus kunnen volgen, alsook **DANK** namens de kinderen van de crèche.